

greb til at udfriive Heste saa hurtigt man kunde, var, om jeg huffer ret, den korteste Tid, inden man kunde faae dem udfriivne, 5 eller 6 Uger. Det vil Enhver kunne tænke sig, naar han veed, at Krigsministeren ikke kan gaae hen at tage Heste, hvor han finder dem. Det er Noget, han kan gjøre, naar Armeen er i Bevægelse; naar der savnes de fornødne Heste for at skaffe Armeen frem, saa kan han ved en Magthandling sætte sig i Besiddelse af Alt, hvad der fordres, Folk, Heste o. s. v.; men det kan han ikke gjøre, hvor ikke en saadan paatrængende Nødvendighed er tilstede; der maa da udkomme en provisorisk Lov, hvis ikke Rigsdagen er sammen. Denne Lov maa give Bestemmelser for, hvorledes Hestene skulle præsenteres og taxeres, hvorledes de skulle leveres og betales. Enhver vil begribe, at selv om man gjør dette med den største Hurtighed, saa vil der dog gaae Tid hen. Nu vil jeg slet ikke nægte, at det er et Spørgsmaal, om disse 79 Heste ville væsentligt forrokke denne hele Sag, naar det havde været taget under behørig Overveelse og i rette Tid; men det er et Spørgsmaal, om det i dette Dieblif er den rette Tid. Her staaer, om man vil, to forskellige Ansuelser mod hinanden, den ene, som jeg i Principet deler, at det er en uendelig kostbar Maade, at have Hestehold tilstede, som i Fredstid ikke behøves, og i Krigstid kan skaffes ligesaa hurtigt tilveie, om end Hestene aldeles ikke ere tilstede. Men mod denne Forholdsregel stiller Krigsbestyrelsen et andet Princip, idet den siger: „Jeg vil, ved Remonteringen af de 1,800 Heste eller saamange vi have, bevise, at det er min Hensigt at opretholde dette System, saalænge indtil jeg faaer et andet, hvorved det sikkes, at den fornødne Hestekraft kan skaffes tilveie“. Nu ved Finantsloven at dele disse Spørgsmaal imellem, to Aar efter at Krigsbestyrelsen er gaaet seferrig ud af en Kamp om dette Spørgsmaal, troer jeg man har Aret i. Jeg troer, at Spørgsmaalet herom paa dette Sted under disse Omstændigheder maatte behandles omtrent paa samme Maade, som det foregaaende Spørgsmaal; thi det vil maaffee være ligesaa gjennemgribende og vigtigt i sin endelige Afgjørelse; men jeg troer ogsaa, at det vilde

være meget let for de Herrer at bringe et Lovforslag frem, som viser, hvorledes Krigsministeriet sikkes en let og hurtig Tilveiebringelse af et langt større Antal Heste i paakommende Tilfælde for en langt ringere Pris end den, de for Dieblifket koste.

Jagerslev: Siden jeg begjærede Ordet, har den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtalt en stor Deel af, hvad jeg vilde have sagt. Imidlertid vilde ogsaa jeg tillade mig at udtale mig mod det Hold af Foderheste, som jeg anseer for særdeles uhensigtsmæssigt. Krigsbestyrelsen blev under de daværende Forhold i 1851 be- myndiget til at skaffe de Heste, som havdees i Behold, anbragte paa forskellige Steder i Provindserne, indtil det viste sig, om man fik Brug for dem eller ikke. De have nu staaet saaledes i et Par Aar, og enhver Hest, som saavidt den ikke er bleven utjensdygtig, er saaledes bleven et Par Aar ældre, og vil altsaa have ikke saa lidt mindre Værdi end den havde, da den blev udsat, og derhos er der aarligen bleven betalt Foderpenge for den. Jeg er forøvrigt aldeles enig i, at Krigsbestyrelsen maa under indtrædende Forhold være istand til at kunne reise den fornødne Hestekraft; men jeg troer, at den Maade, man her har valgt, er en af de kostbareste og mindst hensigtsmæssige, man kunde vælge. Men under Finantslovens 3die Behandling at bortskære en saadan Bevilling, saaledes som her er foreslaaet, troer jeg ikke er hensigtsmæssigt, og det er vistnok ikke den rette Veie at gaae; thi her er ikke Spørgsmaalet, om disse saa Heste kunne undværes eller ikke, men derimod om, at beholde eller forandre et Princip, som ved Krigsbestyrelsen er taget. Jeg troer derfor, at, dersom de ærede Forslagsstillere vilde forandre Forslaget til et reent nyt Lovforslag, hvorved det bestemtes, at ikke alene disse 79 Foderheste ikke skulle anskaffes, men at ogsaa alle andre omkring i Landet opstaldede Foderheste snarest muligt skulde sælges for Krigsbestyrelsens Regning, saa vilde dette være langt mere hensigtsmæssigt. Men ved Siden deraf maatte de ærede Forslagsstillere naturligviis ogsaa være betænkte paa at opstille en anden Maade, hvorpaa Krigs-